

11. Brev till

Gustaf Bergman

från

olika ^hansändare

1902 - 1905.

Käre vänner Gustaf och Maria!

Det må väl synes besynnerligt för Eder, att jag gör så många betänkligheter, så Ni hålla till godo med min skräpighet, men de skäl jag anför ~~och~~ först och sist hjertverksamheten, sådan den nu gör sig kännbar, äro bindande för mig. Låten det därför blifva vid mitt första ord till de unga vännerna. Att det icke berodde på bristande sympati för dem, det vet Gud.

En gräddanipa af silfver, som från Gertruds mormor öfvergick till hennes farmor, skall jag öfversända, så snart

jag återfått den från guldsmeden.
Vagguret, regulatorn, torde redan ha för-
kommit under Eder Upsala-adress.
Jag vet nog, att den sortens ^{ur}ur
moderna, men de gå säkrast och
ha en viss hemtrefnad med sig och
se vördnadsbjudande ut, såsom det
höfves ~~en~~ tidmätare.

Tillgifvet helsar Eder
C. H. B.

Rosenvik d. 10 Jan. 1902.

Lysen d. 1 Aug. 1700.

Käre Bröder och Vän!

Huru tackas Eder, Lij, Maria och Astrid,
ja Emanuel och, för denna Eder sista kär-
leksbevisning och afs. Lij. Bliwer ej an-
nat, än ett uppreparande af den hjerteliga,
som upphörligt munnades fram hos Eder;
"Herre, välsignas detta hem!" Omligen antas
ringar till den bönens här visserligen gif-
vito förut ända fr. förut sammantraf-
fandet och den Maders tid, men behöf-
vet deras och vännen den här en återigen
ökats, och dermed äfven tackesägandet
uppat till all god påfrags Gifvare.

Nag njöt jag i mycket till god både
till ande och lekamen - i det sammansat-
tar jag jag och kropp, det för att lifvande ge-
mensamma - under verktygen hos Eder; af den
astoröda yriden i andens värld - den till den
den vid samvaro in till oras - och lika-
den af skönheten i naturens - skogen, sjön,
blomman, den vändiga fälten, kycklingarne
med deras förälskade snodliga vädningar
när och den der lilla, som hos menstarna
söka hjälpen mot djelfriska kamraten, ja
äfven i litet af de goda hästarna, och
i både språng och gång - både ett barn
dome minnen och ett föräldra för verk-

ambuten i kvardagslivet ena kända -
ja (många minnelsebilder eller tankar, som
du ser, men de må också kunna läsas fram
i vän-huf) jag kan väl säga, att just kräfter
des skick, var mitt första fröjdesamma på
vägen från Jönköping och sedan den slingrande
vägen till på Adelsbodas egor, och fröjd,
som sedan ökades under besöket till Herrsteds
på i mitt tycke och minne bästa vagn-
platser - ja jag njöt af allt detta och
atyligt mycket mer hos eder i mycket få
grader, men kanske ännu mycket mera njöt
jag deraf i går här genom kontrasten i
nästans allt, och därigenom ökades talksam-
hets känslan, ja den svalkade, oaktadt den
värme, i den öfverhetade, med lodamons
fyllda stads luften, och min stundom åter-
kommande tankar till Adelsbodas: "än du
berättigad till allt detta, har du rätt, att
du blott njuta af vänners öfverlydhet,
churun af solas vär, fader förmått, har
detta gässa", den frägnen njeds om till ett
af obegränsade kärlan - vara moderna för-
skene som den "olust"-känslan, därför att
tyckan har "lust und unlust" - spändigt
frammanad: "tacka du, tacka du för den
goda gässa, du fått, och låt den bära frukt
i den tid, som ännu skänkes dig, af den
stärkta kraften, som den medförde."

Således vid regn på tor mark kan
vistelse hos eder möjliga liknas. Den
tänken fäddes deraf, att just nu faller här
ett stilla regn. Jag hoppas att vestan-
vinden för det öfver till Adelsboda.

Med hälsning till Maria, Astrid och
Emanuel från oss alla. Jag kunde väl
sända dig till hela naturen, med allt lif-
vande deruti; det förfaller mig mer och mer,
som vare naturen - naturen naturant - emottag-
lig för ett armt människotack och ännu
mer, som om den i tyta kriskningar
eller susningar återgåfde det. Ja! till
och med de döda verksamhets-produkten.
Ja tyckas mig nästan kunna emottaga och
återgåfva kärlek. Det kunde ju förstås
sas gem. deras inverkan på den lifvande
omgifningen.

Ännu torsdag-kvällen chappas vi, att mor-
hamnar på Rörund, och om fredag-
skulle Maria och jag ge oss af att se
hamnen i Wisby.

Sack! Vännen

Edv. Cronqvist

Käre Farbror!

Med kännis det underligt att skrif-
va ut Familjen Bergmans betyg
från Uppsala, dit vi präster och så
många med oss ansågs den helt
höra. Jag kan dock inte göra det
utan att säga en hjärtevarmt tack
för att, som Farbror ~~och~~ i öfrigt
hela Familjen Bergman i kärlek off-
rat både i det lyfta och enskilda
samt för hela församlingen. Vi
präster kände och ha ofta sagt
att hos Prof. Bergmans lärnade up-
sala, följade vi af våra Trägnaste
vänner och de mycket god stöd.

Men det goda lever. Gud gifne
nu frid och glädje i Stockholm.

Och tack för att under Uppsala
tiden.

Tacksvant tingsne
O. Törnell

Uppsala d 7/5-07